

z cit. nář. patrně — dovozovati jen, že Čsl. stát s tímto krokem st-lovým nesouhlasil, okolnost ta sama o sobě však nestačí k vyslovení ztráty st-lova státního občanství, když nebyl vyzván opustiti službu tu a když v době vydání nář. rozhodnutí nepřátelství toho nebylo.

Je tedy nář. rozhodnutí již z tohoto důvodu v odporu se zákonem a nemusil se pak nss zabývatí otázkou, jaký význam by snad měla okolnost, tvrzená st-lem, že opustil službu tu dobrovolně.

Č. 7443.

Honební právo (Čechy). — Řízení správní: Je »veřejná dražba« společenstevní honitby »spojená s ofertním řízením« dražbou ve smyslu licitačního řádu?

(Nález ze dne 26. září 1928 č. 28.310/26.)

V ě c: Jaroslav B. v P. proti zemskému správnímu výboru v Praze o pronájem honitby.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: — — — — —

Městská obec P., jako vlastnice souvislého pozemkového majetku ve výměře přes 150 ha, rozhodla se právo samostatného výkonu myslivosti na těchto pozemcích jí příslušející zpeněžití pronájmem na dobu 6 let. Podle veř. vyhlášky z 24. července 1925 měl se pronájem státi »veř. dražbou spojenou s ofertním řízením,« při čemž bylo v podmínkách dražebních stanoveno, že smlouva o pronájmu nabývá platnosti schválením obecního zastupitelstva, jež si vyhrazuje právo schváliti jako nájemce bez udání důvodů i méně podávajícího.

Žal. úřad zaujal v nář. rozhodnutí názor, že řízení, jež pod názvem »veř. dražba spojená s ofertním řízením« bylo u ob. úřadu provedeno dne 6. srpna 1925, nebylo veř. dražbou ve smyslu licitačního řádu, nýbrž pouhým přípravným jednáním, jehož účelem bylo zjednatí pro ob. zastupitelstvo přehled o nejvyšších nabídkách. Stížnost dovozuje naproti tomu, že v pravdě šlo o veř. dražbu, čemuž nepřekáží okolnost, že ob. zastupitelstvo si vyhradilo schválení nájemce, neboť výsledky draž. řízení byly po názoru stížnosti pro obecní zastupitelstvo do té míry závazné, že schválení nejvyššího podatele mohlo odepřítí jen v tom případě, kdy v jeho osobě byly vylučující důvody.

Nss nemohl uznati stanovisko stížnosti správným. Není-li pozitivního předpisu, který ukládá, aby určitý majetkový objekt byl pronajat veř. dražbou, nebrání vlastníku nic, aby jej pronajal i uchazeči, který nabízí menší nájemné.

V případě dnešního sporu šlo o pronájem vlastní honitby, která patří obci. Že by pronájem vlastní honitby komunální nesměl se státi jinak než veř. dražbou, není nikde předpesáno, a to ani v čes. zákoně hon., ani v čes. ob. zřízení nebo v zákonech k němu se pojících, zejména ani v ob. fin. novele č. 329/1921. Nebylo tedy překážky, aby obecní zastupitelstvo vyhradilo si rozhodnutí o tom, koho chce za nájemce uznati, i kdyby učinil menší nabídku než jiní nájemci.

Svrchu uvedený projev vůle ob. zastupitelstva sluší chápati jako jeden souvislý celek a vyložití jej tak, jak zřejmě byl zamýšlen. Připojilo-li ob. zastupitelstvo k svému usnesení, že pronájem honitby provede se »dražbou«, výhradu, že za nájemce může uznati i uchazeče, který učinil menší podání, dalo tím zřejmě na jevo, že nehodlá pronájem honitby uskutečniti »dražbou« ve vlastním a techn. slova smyslu, při níž by za nájemce musilo uznati toho, kdo nejvíce podal, nýbrž že v pravdě chce pronájem provésti ofertním řízením (srov. heslo »Dražba administrativní« v Slovníku čsl. práva veř. str. 489). Je-li úmysl obecního zastupitelstva takto zřejmý, nelze klásti vlastní váhu na nepřesné použití výrazu »dražba« (srov. § 914 o. z. o.) a není pak žádného právního důvodu, považovati dotčenou výhradu, kterou obecní zastupitelstvo ke svému usnesení přičinilo, za nedoloženou.

V dalším obsahu stížnosti se vytýká v podstatě, že postupem osk, který byl žal. úřadem uznán správným, byl st-l zkrácen ve svém proces. právu na meritorní vyřízení podání ze 13. srpna 1925. Leč ani v tom nebylo možno st-li dáti za pravdu.

Podáním ze 13. srpna 1925 na osk-i, jež označeno jest jako stížnost »do výkonu dražebního pronájmu a) do řízení předcházejícího výkon dražby,« nebral st-l v odpor rozhodnutí obce, vyhláškou z 24. července 1925 ve veř. známost daného, že pronájem vlastní honitby obecní se má státi »veř. dražbou spojenou s ofertním řízením«, ani nenapadal usnesení ob. zastupitelstva o pronájmu honitby Karlu G., neboť toto usnesení tehdy ještě nebylo učiněno, nýbrž vytýkal domnělé nedostatky vlastního řízení »dražebního«, které prováděla zvláštní obecní dražební komise. Leč tento akt »dražební« považoval žal. úřad právem za pouhý akt přípravný, kterýž neměl jiného účelu, než ziednati pro ob. zastupitelstvo přehled o interestech o honitbu a výši jejich nabídek. Takováto přípravná opatření nepodléhají však samostatným opravným prostředkům, nýbrž lze výtky proti nim uplatniti teprve v opravném prostředku proti správnímu aktu, k němuž opatření ta byla přípravou.

Nebylo tedy onomu přípravnému aktu »dražebnímu« vůbec možno čeliti samostatným opravným prostředkem; leč i kdyby samostatný opravný prostředek bylo lze připustiti, zcela nepochybně nebyla přípustným opravným prostředkem stížnost, dožadující se remedury u osk, neboť proti aktům obecního starosty, po případě obecní komise, jaká byla v daném případě zřízena, lze opravným prostředkem domáhati se nápravy jen u ob. zastupitelstva a nikoli přímo u osk. Stížnost ovšem namítá, že i když se pohlíží na řečené podání st-lovo tak, že bylo namířeno pouze proti přípravným aktům, bylo ob. zastupitelstvo v P. povinno naložiti s ním podle § 40 ob. zřiz. a podle tohoto ustanovení je vyřídit.

Pokud jde o meritorní vyřízení onoho podání, neměl však st-l, jak plyne z hořejších vývodů, na ně nároku ani vůči ob. zastupitelstvu, nemůže však důvodně vytýkati ani, že se mu od ob. zastupitelstva formálně vyřízení nedostalo, neboť podáním svým obrátil se st-l výslovně na osk-i, která také jeho podání formálně vyřídila, a nemůže se proto cítiti zkráceným tím, že orgán jiný, jehož rozhodnutí se nedomáhal, to jest ob. zastupitelstvo, podáním jeho se nezabývalo a vyřízení mu nevydalo. — — — — —